

en Genoprejsning end ved en Likvidation.

Jeg har forskellige Indvendinger at gøre imod den foreslaaede nye Ordning af Sparekassen, men det forekommer mig, at man lettere og mere hensigtsmæssigt kan drøfte dem i et Udvalg end fremdrage dem her. Jeg vil derfor, idet jeg udtaler min Anerkendelse fra mit Standpunkt af den Almensans, hvormed jeg erkender, at de forskellige Talere ud fra et andet Standpunkt have stillet sig overfor denne Sag, hvorved jeg haaber, at det vil være muliggjort at komme til en Overenskomst, slutte med at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Frandsen: Naar man færdes ude blandt de sjællandske Landmænd eller, som jeg, bor derude, hører man i denne Tid udtalt en vis Ængstelse for, at Den sjællandske Bondestands Sparekasse ikke skal blive genoprejt, men ogsaa samtidig det Haab, at det dog maatte lykkes til sidst at naa det Maal, som ca. 10,000 sjællandske Landmænd have sat sig, nemlig at genrejse Sparekassen. Der ligger jo mange Interesser i dette store Spørgsmaal, som det er berørt af forskellige Talere her i Dag. Navnlig er den Stilling, som Smørekseportforeningens Medlemmer rundt omkring paa Sjælland have, jo i Øjeblikket ganske utaaelig. Det er jo saaledes, at i de Mejerikredse, hvis Mejerier ere Medlemmer af Eksportforeningen, kan ingen Ejendomshandel finde Sted i dette Øjeblik, og hvis det ikke lykkes at faa Sparekassen genrejt, hvis det ikke lykkes at faa en Overenskomst mellem de to Institutioner, Sparekassen og Eksportforeningen, og det kommer til Proces mellem dem, vil det betyde det samme, som at alle disse Landboere i en Aarrække ville blive stavnsbundne. Det glæder mig efter at have hørt disse Forhandlinger i Dag, at man dog tør nære et godt Haab om, at det maa lykkes at faa rejst Sparekassen. Der er fra i alt Fald de allerfleste af de Talere, der have haft Ordet, ydet Tilslutning til Forslaget. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) har ogsaa udtalt sig velvilligt om det, om end han ikke har udtalt sig om selve det store Spørgsmaal, selve Tilskuddets Størrelse. Det ærede Medlem var bange for, at Sparekassen selv med det i Forslaget omtalte Tilskud ikke skulde blive solvent. Naar den højtærede Indenrigsminister anslog den Sum, der skulde indgaa fra Garanternes Side, til 1,400,000 Kr.,

tror jeg som Garant og som en af dem, der have haft med den Opgørelse at gøre, der er foretagen ved Hjælp af indhentede Oplysninger om, hvor mange Tillidsmænd der kunne betale deres Garantium, at kunne udtale, at man sikkert kan beregne, at 1,600,000 Kr. ville indgaa. Naar saa det samme ærede Medlem talte om, at det muligvis var vanskeligt at opnaa en Overenskomst med Eksportforeningen, tror jeg ogsaa, at jeg kan berolige det ærede Medlem med, at den Overenskomst virkelig vil opnaas. Jeg bor paa en Egn, hvor der er 6 Mejerier, der ere Medlemmer af Eksportforeningen — det, jeg er Medlem af, er det ikke — og jeg har ved gentagne Samtaler med disse Mejeriers Medlemmer hørt den Udtalelse, at blot Sparekassen kan blive genoprejt, vil der ikke være nogen som helst Tvivl om, at den Million, der her er stillet som Betingelse, vil indgaa. Det samme ærede Medlem udtalte ogsaa, at med Hensyn til Kautionslaanene kunde der være nogen Usikkerhed om, hvorvidt de vilde bringe Tab. Jeg tror ogsaa, at jeg her kan berolige det ærede Medlem med, at disse Tab i alt Fald ville blive saa forsvindende, at de ikke ville faa Spor af Indflydelse paa Sparekassens Status. Jeg ved, at Bestyrelsen har været meget agtpaagivende, og den har, som det ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, altid, naar der var Tale om store Udlaan, forlangt een Kautionist for hver 1000 Kr. Man nærer Haab om at faa Sparekassen genoprejt ud fra den Betragtning, som ogsaa er kommet til Orde her i Dag, navnlig fra det 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at man ikke kan forstaa, at medens man herinde i Fjor gik med til Bankgarantien og derved sikrede Sparerne deres fulde Beløb, skulde Sparerne ude paa Bondelandet ikke kunne faa Hjælp i den Ulykke, der nu har ramt dem. Man kan ikke forstaa, at man herinde fremdeles lader Kilderne rinde til de københavnske Sparere, samtidig med at man ikke vil hjælpe dem derude paa Landet. Vi maa erindre, at ogsaa de ude paa Landet skulle være med til at bidrage til det Beløb, der skal udredes til de københavnske Banker og i sidste Instans til de københavnske Sparere. Der blev af det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) spurgt: Hvorledes er denne Sparekasse ledet? Jeg skal kun overfor denne Udtalelse henvise til, at ved Sparekassens Jubilæum i 1906 var den daværende Sparekasseinspektør til Stede, og han udtalte